

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „COLONEL CONSTANTIN LANGA” MIROSLAVA

PORTRETE

ÎN CUVINTE

ȘI CULORI

NR. 14, DECEMBRIE 2025

Portrete în cuvinte și culori

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "COLONEL CONSTANTIN LANGA"
COMUNA MIROSLAVA, JUDEȚUL IAȘI
Str. Mihail Kogălniceanu nr. 39
TEL/FAX: 0232 295730
E-mail: scoalamiroslava@yahoo.com
Facebook: <https://www.facebook.com/scoaalalanga>
Web: <https://scoala-cl-miroslava.ro/>

PORTRETE ÎN CUVINTE ȘI CULORI

REVISTĂ ȘCOLARĂ DE TIP MAGAZIN

Apariție semestrială

Nr. 14, Decembrie 2025

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTORI: Buchilă Anastasia, clasa a V-a A

Nasui Teodora, clasa a V-a A

Popescu Radu, clasa a VII-a A

Sandu Ioana, a VII-a A

Hrețu Mădălina, a VIII-a C

FOTOGRAFII ȘI ILUSTRĂȚII realizate de elevii și profesorii școlii

ILUSTRĂȚII COPERTA: produse handmade realizate de elevii claselor a VII-a,
Popescu Radu a VII-a A (copertă spate)

COORDONATOR: prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu

COLABORATORI: prof. învăț. preșcolar Oana Nangiu, prof. Daniela Vlăduț, prof. învăț. primar Dana Ilie

ISSN 2558-8192

ISSN-L 2558-8192

Guprins

Dragi elevi, profesori și părinți.....	5
Festivalul Toamnei – o zi trăită cu toată inima.....	7
Lectura – o punte între suflete.....	9
Leția de istorie.....	11
Educația inimii: recunoștința și bunătatea, semințe pentru caracter.....	13
1 Decembrie – spirit românesc și unitate.....	18
Imnul – simbol al națiunii.....	20
De ce am nevoie de mai multă educație în aer liber.....	22
My first day of 8th grade.....	26
Culorile imaginației.....	27
Omul care aprinde scânteia unui vis	28
When imagination wins.....	30
Milo and the Moonstone.....	31
Schimb de scrisori.....	32
O săptămână „altfel” care unește elevi și profesori.....	35
Crăciunul cu iubire.....	39
Iarnă de vis.....	40
Mindfulness – Carpe Diem-ul modern.....	41
Charles de Gaulle, l’homme qui a sauvé la France.....	43
Ecolul copilăriei – vocea bucuriei.....	50
Parteneriatul essential.....	53
Un început plin de entuziasm.....	56
Ritm și muzică.....	58
Într-o grădină, Subt o tulpină, Creștea o floare.....	60

Dragi elevi, profesori și părinți,

Prof. Deliu Aurora Diana

Cu bucurie vă adresez câteva gânduri la apariția numărului 14 al revistei „**Portrete în cuvinte și culori**”, o publicație care reflectă, de fiecare dată, frumusețea, sensibilitatea și creativitatea comunității noastre școlare.

Acest nou număr surprinde momente importante din activitatea școlii noastre, de la Festivalul Toamnei, trăit cu emoție, până la activități care promovează lectura, educația prin valori, spiritul de echipă și programul „Școala Altfel”. Paginile revistei evidențiază nu doar evenimente, ci și idei și reflecții ale elevilor noștri, care demonstrează că educația înseamnă mai mult decât acumulare de cunoștințe, înseamnă formare de caractere.

Textele dedicate unor teme precum recunoștința, bunătatea, unitatea națională sau importanța educației în aer liber arată implicarea copiilor în înțelegerea lumii în care trăiesc. De asemenea, creațiile literare și artistice reunite sub titluri sugestive ne invită să descoperim universul interior al elevilor, plin de sensibilitate și originalitate.

Felicit elevii pentru talentul și curajul de a se exprima, precum și colegii profesori care îi îndrumă cu răbdare și dedicare. Această revistă este rodul muncii în echipă și dovada faptului că școala noastră este un spațiu viu, în care ideile prind contur și devin surse de inspirație.

Vă invit să parcurgeți acest număr cu interes și deschidere și să descoperiți, în fiecare pagină, o parte din inima școlii noastre.

Festivalul Toamnei – o zi trăită cu toată inima

Prof. Ed. Timpurie: David Emanuela, Aftănase Cristina
Grădinița Miroslava – Structura Uricani

Festivalul Toamnei a fost mai mult decât un simplu târg, a fost o zi plină de emoție, bucurie și implicare, organizată cu multă dragoste pentru copii și familiile lor.

Cu mâinile lor harnice, copiii au realizat diverse materiale creative, au pus murături și au învățat ce înseamnă să pregătești ceva cu grijă și răbdare. Părinții s-au alăturat cu mult entuziasm, aducând prăjituri pregătite acasă împreună cu cei mici, transformând totul într-un adevărat efort de echipă.

Un moment deosebit, care a adus zâmbete și a creat o atmosferă autentică de sărbătoare, a fost gătitul la ceaun: un tătic implicat a pregătit fasole la ceaun, alături de murături, sarmăluțe, mămăliguță și ceai cald. Mirosul îmbietor și râsetele copiilor au transformat curtea grădiniței într-un loc de poveste.

Copiii au fost adevărații vânzători ai târgului. Cu emoție și entuziasm, au învățat cum să își prezinte produsele, cum să comunice și ce înseamnă responsabilitatea, totul într-un mod natural, potrivit vârstei lor. Părinții au venit să susțină, să achiziționeze produsele și să se bucure de munca celor mici.

Sumele obținute în urma acestui eveniment au fost folosite pentru achiziționarea unor tăblițe pentru exterior, menite să le ofere copiilor un spațiu creativ de desen și exprimare în aer liber. O parte din bani a fost donată pentru Maria Efremia, o fetiță diagnosticată cu leucemie, dorind astfel să îi învățăm pe cei mici nu doar despre muncă, ci și despre generozitate, empatie și dăruire.

Festivalul Toamnei a fost un timp de calitate autentic, în care am văzut cât de frumos se implică atât copiii, cât și părinții. Zâmbetele, mirosul de ceaun și bucuria de a fi împreună au făcut ca această zi să fie, cu adevărat, una magică.

Lectura – o punte între suflete

Prof. Hutopilă-Sândică Cătălina

Sub egida Cercului de lectură, elevii clasei a V-a C au trăit, în această perioadă, două întâlniri literare deosebite, care au demonstrat încă o dată că lectura apropie, emoționează și creează legături autentice între copii.

Prima întâlnire a avut loc în luna **octombrie**, la Școala Gimnazială „Elena Cuza” din Iași, la invitația doamnei profesor **Alina Stanciuc**, unde elevii clasei a V-a C s-au întâlnit cu colegii lor din clasa a V-a B. Cartea care i-a adus împreună a fost povestea „**A murit Cazimir**”, un text sensibil copilăresc și fragilitatea

Copiii au sinceritate despre personajelor, au pus altele noi, au că, dincolo de paginile naște prietenii. adevărată lecție de lectura a devenit elevii s-au apropiat unii de alții și au înțeles copilăria.

V-a B. Cartea care emoționează despre familie, emoțiilor. discutat cu experiențele răspuns la întrebări, răs și au descoperit unei cărți, se pot Activitatea a fost o empatie, în care mijlocul prin care cât de prețioasă este

A doua întâlnire, desfășurată în luna **noiembrie**, din cadrul Cercului de lectură s-a desfășurat în **biblioteca școlii**, un spațiu de poveste, care i-a inspirat pe elevi să pătrundă și mai adânc în magia cărților.

Pornind de la îndrăgita carte „**Pânza Charlottei**” de **E. B. White**, elevii au discutat despre prietenie, bunătate, sprijin și loialitate.

Au lucrat în echipe, au realizat o simbolică *plasă a prieteniei*, au schimbat idei, au formulat întrebări pline de curiozitate și imaginație, iar atmosfera a fost una caldă, veselă și creativă. Implicarea, deschiderea și entuziasmul copiilor au demonstrat că lectura poate fi o adevărată aventură a sufletului.

Ne dorim ca astfel de momente să se repete și să ne amintească mereu că, prin cărți, devenim mai buni, mai empatici și mai aproape. unii de alții. Lectura rămâne o punte care leagă clase, școli și suflete – iar elevii clasei a V-a C au pășit cu bucurie pe acest drum.

LECȚIA DE ISTORIE

Prof. Chirilă Andrei

În ultimele decenii, românii au reușit să decanteze cu mult mai multă claritate ce înseamnă civilizația occidentală. O lume care astăzi nu mai este idealizată ca în anii 90', o lume privită cu toate nuanțele sale, inclusiv în educație. Modelele educaționale ale altor state europene nu sunt perfecte, nu sunt imitabile în mod ermetic și nu ar trebui să preluăm decât ceea ce se potrivește structurii noastre interioare la nivel etno-cultural.

Plecând de la general la particular, în domeniul didacticii istoriei sunt lucruri cu care, la nivel personal, am achiesat, iar altele pe care le-am privit cu mai mult scepticism. Însă, o anumită matrice de desfășurare a orei dedicate muzei Clio mi s-a părut indubitabil utilă în Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava

lumea vestică: ora petrecută la muzeu. O instituție care ar trebui să fie conectată cu universul școlii în permanență. Un loc în care poți vedea patrimoniu, poți povesti alături de un specialist de nișă, poți vedea cum programa școlară prinde viață, descoperindu-i utilitatea și pătrunzându-i sensurile profunde. Cu toate barierele legislației naționale, cu toate dificultățile de ordin material și relația profesor-funcționează, se pot frumoase. Așa cum s-școlar cu elevii Muzeul Universității, Creangă, Muzeul copilăriei în instituții cărora le-am entuziasm,

logistic, acolo unde părinte-elev realiza și lucruri a întâmpnat în acest an noștri: Palatul Culturii, Bojdeuca lui Ion Pogromului, Muzeul comunism sunt trecut pragul cu descoperind comori culturale, oameni calzi și experiențe transfiguratoare. Am încheiat parteneriate, am schimbat idei și, finalmente, ne-am îmbogățit orizontul cu fiecare expediție.

Dificultatea organizațională pentru un astfel de tip de activitate este mare, însă, conform dictonului latinilor, “Per aspera ad astra” (Pe căi aspre, către stele), speranțele noastre se îndreaptă, prin efortul fiecăruia dintre noi, către modelarea unei generații mai sensibile la valorile trecutului, mai aplecate către protejarea patrimoniului și mai pregătite pentru păstrarea și consolidarea valorilor democratice pe care le vor moșteni în această țară!

Țducația inimii: recunoștința și bunătatea, semințe pentru caracter

Prof. Înv. Primar Ropotoaia Ana-Maria

În școală, pe lângă litere și cifre, se formează zilnic ceva mult mai profund: **caracterul copiilor**. Emoțiile, valorile, felul în care copiii se raportează la ei înșiși și la cei din jur sunt la fel de importante ca dezvoltarea intelectuală. În acest spirit, luna noiembrie a fost pentru clasa noastră un prilej de reflecție, trăire și creștere emoțională, prin două activități cu un puternic impact formativ: **Ziua Mondială a Bunătății** (13 noiembrie 2025) și **Copacul Recunoștinței** (28 noiembrie 2026).

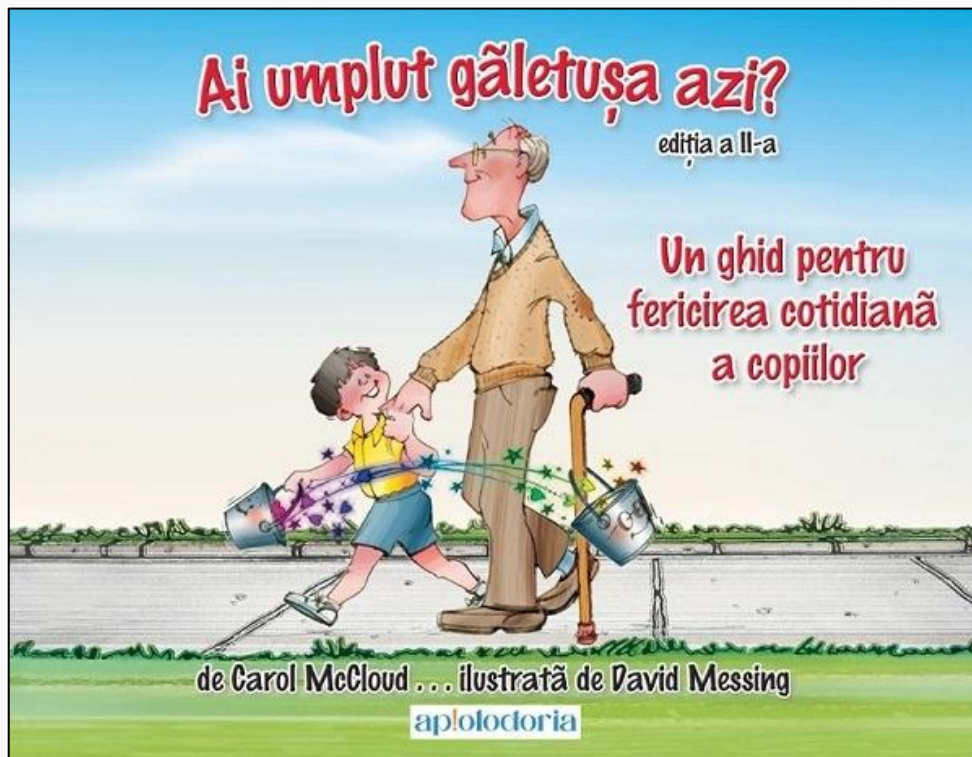

Ziua Mondială a Bunătății – „Ai umplut gălețușa astăzi?”

Pe 13 noiembrie, cu ocazia Zilei Mondiale a Bunătății, am pornit într-o călătorie emoțională pornind de la povestea „Ai umplut gălețușa astăzi?”. Povestea i-a ajutat pe copii să înțeleagă, într-un limbaj accesibil lor, că fiecare dintre noi are o „gălețușă” invizibilă, care se umple atunci când primim bunătate, atenție și gesturi frumoase.

Pornind de la mesajul poveștii, copiii au creat simbolic o **gălețușă a bunătății** și fiecare a primit o misiune specială: să facă lucruri bune pentru colegii de clasă, pentru părinți, bunici sau alte persoane din jurul lor. Fiecare gest de bunătate era un mod de a „umple gălețușă” cuiva. La școală, am discutat despre experiențele lor: despre cum au reușit să umple gălețușa altcuiva și despre cine le-a umplut lor gălețușă lor, mai ales despre cum s-au simțit când ei au umplut gălețușă cuiva, respectiv când lor le-a fost umplută gălețușă.

Copiii au descoperit astfel că bunătața este contagioasă și că un gest mic poate avea un impact mare asupra stării emoționale a celor din jur. Activitatea a încurajat empatia, atenția față de ceilalți și conștientizarea emoțiilor proprii.

Copacul Recunoștinței – gânduri colorate pentru suflet

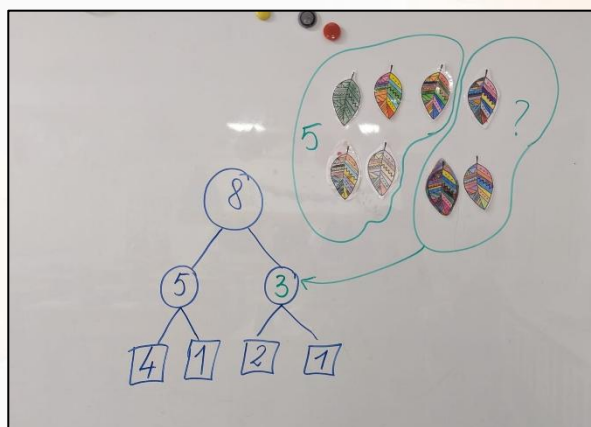
Pe 28 noiembrie, am continuat acest demers educativ prin activitatea **Copacul Recunoștinței**, inspirată de povestea „*Franklin și Ziua Recunoștinței*”. Povestea a fost punctul de plecare pentru o discuție sinceră și profundă despre motivele pentru care copiii sunt recunoscători în viața lor.

Împreună, am vorbit despre familie, prieteni, sănătate, joacă, școală, lucruri simple, dar esențiale, pe care adesea le trecem cu vederea. Fiecare copil a ales un gând de recunoștință pe care l-a împărtășit cu colegii. Fiecare gând de recunoștință a fost pus în valoare printr-o culoare. Am discutat despre faptul că pentru fiecare copil fiecare culoare exprimă o emoție, un sentiment, o stare observând că *recunoștința poate avea multe nuanțe*.

Copiii au colorat **două frunze**:

- una a fost decupată și folosită pentru realizarea **Copacului Recunoștinței**, un simbol vizual al gândurilor frumoase adunate laolaltă;
- cealaltă frunză a fost **înfoliată** fiind utilizată la tabla magnetică în activități de matematică și explorarea mediului, oferind continuitate și sens practic acestei experiențe emoționale.

Astfel, recunoștința nu a rămas doar un concept discutat, ci a devenit o parte vie a mediului nostru de învățare.

Bunătatea și recunoștința – două rădăcini ale aceluiași copac

Cele două activități sunt strâns legate între ele. **Bunătatea** ne învață să dăruim, iar **recunoștința** ne învață să observăm și să prețuim ceea ce primim. Împreună, ele construiesc relații sănătoase, empatie și respect – valori esențiale pentru formarea unui caracter echilibrat.

Prin aceste experiențe, copiii au învățat că:

- emoțiile contează;
- gesturile mici au valoare;
- fiecare copil este important și văzut;
- școala este un spațiu sigur pentru exprimarea sentimentelor.

Educația adevărată nu se oprește la manuale, auxiliare și caiete. Educația crește oameni, iar atunci când cultivăm bunătatea și recunoștința, plantăm semințe care vor rodi mult dincolo de anii de școală.

1 Decembrie – Spirit românesc și unitate

Prof. Înv. Primar Grăunte Ana

Cu ocazia Zilei Naționale a României, cadrele didactice ale claselor I au organizat o activitate deosebită, menită să aducă în sufletele celor mici bucuria și semnificația acestei importante sărbători.

Într-o atmosferă festivă, marcată de culorile tricolorului, elevii au participat la activități variate, adaptate nivelului lor de vârstă. Aceștia au colorat imagini cu tematică patriotică – steagul României, harta țării, elemente tradiționale – descoperind, prin explicații accesibile, semnificația zilei de 1 Decembrie 1918 și importanța unității naționale.

Momentul artistic a adus emoție și entuziasm. Glasurile copiilor au răsunat armonios pe holurile școlii, interpretând cântece dedicate României. Bucuria s-a împletit cu mândria de a purta în piept tricolorul și de a rosti cuvinte simple, dar pline de însemnătate despre țara noastră.

Punctul culminant al activității l-a reprezentat Hora Unirii, dansată pe holul școlii, într-un gest simbolic al solidarității și al prieteniei. Ținându-se de mâini, elevii au trăit, într-o formă autentică și potrivită vârstei lor, mesajul unității care stă la baza acestei zile istorice.

Prin implicarea tuturor cadrelor didactice de la clasele I, evenimentul a fost un exemplu de colaborare, dedicare și responsabilitate educațională. Astfel de activități contribuie la formarea identității naționale și la cultivarea respectului pentru valorile și tradițiile poporului român încă din primii ani de școală.

1 Decembrie a fost, pentru elevii claselor I, o zi a emoției, a învățării prin experiență și a bucuriei de a fi împreună.

Imnul – simbol al națiunii

Prof. Racu Ana

Ziua Națională a României a fost marcată de către elevii clasei a VI-a A printr-o activitate de prezentare a celor șase imnuri de stat pe care le-a avut țara noastră de-a lungul istoriei. Importanța însemnelor naționale și Reglementările legislative cu privire la modul de interpretare a imnului național au fost prezentate de prof. Andrei Chirilă și prof. Ana Racu.

Primul imn a apărut în anul 1862, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza. Melodia lui a fost creată de compozitorul și violonistul Eduard Hubsch, lucrarea numindu-se „Marș triumfal și primirea steagului și a Măriei Sale Prințul Domnitor”. Imnul nu a avut însă versuri până în anul 1881, când poetul Vasile Alecsandri a scris textul pentru viitorul „Imn regal român”, cunoscut și sub denumirea de „Trăiască Regele!”, intonat, pentru prima dată, la încoronarea regelui Carol I, în anul 1884. Următoarele imnuri au fost: „Zdrobite catușe” (1848 - 1853), pe muzica lui Matei Socor - o melodie cu versuri de propagandă, „Te slăvim, Românie!” (1953 - 1975) pe versuri de Eugen Frunză și Dan Deșliu.

Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava

„Pe-al nostru steag e scris Unire" (1975 - 1977), al patrulea imn, poartă semnăturile lui Ciprian Porumbescu pentru muzică și Andrei Bârseanu pentru versuri. A fost folosit ca imn național al României pentru o perioadă foarte scurtă de timp, pentru că Albania folosea acest cântec drept imn național înaintea noastră și atunci țara noastră a trebuit să renunțe la el. A urmat apoi „Trei culori cunosc pe lume" (1977 - decembrie 1989) pe muzica și versurile lui Ciprian Porumbescu, versurile fiind modificate ulterior de regimul politic al vremii. Ultimul imn, care este și cel actual, este „Deșteaptă-te, române!" (1990 - prezent), pe muzica Anton Pann și versurile lui Andrei Mureșanu. Cântecul a fost imn național și al Republicii Democratice Moldovenești (1917–1918) și al Republicii Moldova (1991–1994).

De ce avem nevoie de mai multă educație în aer liber

Prof. Înv. Primar Ilie Dumitrelea

În ultimii ani, tot mai multe studii și exemple de bună practică arată că învățarea nu trebuie să se limiteze la sala de clasă. Pentru elevii din clasele primare, activitățile desfășurate în aer liber reprezintă o modalitate eficientă și plăcută de a îmbina jocul cu învățarea, contribuind la dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Educația în aer liber nu este o idee nouă, ci o abordare recunoscută pe plan internațional pentru beneficiile sale asupra copiilor. În multe sisteme educaționale, timpul petrecut afară este privit ca o parte integrantă a procesului de învățare, nu doar ca o simplă pauză.

Modele educaționale europene

În Finlanda, Danemarca, Germania și Anglia, educația în aer liber este privită ca o componentă firească a procesului de învățare, mai ales în primii ani de școală. În aceste țări, natura devine un adevărat „laborator” educațional unde copiii învață prin explorare, joc și experiențe directe, indiferent de anotimp. Fie că vorbim despre lecții desfășurate afară, despre „școli ale pădurii” sau despre ore dedicate activităților outdoor, accentul cade pe formarea autonomiei, a curiozității și a unei relații armonioase cu mediul înconjurător. Rezultatele arată că elevii sunt mai motivați, mai implicați și mai receptivi atunci când învățarea are loc în contact direct cu natura.

Importanța activităților outdoor pentru cei mici

Activitățile desfășurate în aer liber au un rol esențial în dezvoltarea copiilor mici, deoarece îmbină învățarea cu joaca și mișcarea. În contact direct cu natura, copiii își dezvoltă curiozitatea, atenția și capacitatea de a înțelege lumea din jur prin experiențe concrete. Activitățile outdoor contribuie la sănătatea fizică, la echilibrul emoțional și la dezvoltarea abilităților sociale, încurajând cooperarea, comunicarea și respectul față de mediu. Învățarea în aer liber oferă copiilor din clasele primare ocazia de a descoperi că școala nu se oprește la

ușa clasei, ci continuă în mod natural în spațiul din jurul lor. Chiar și disciplinele considerate mai „teoretice” pot fi abordate într-un mod atractiv atunci când sunt aduse în natură.

Învățarea disciplinelor în aer liber

La matematică și explorarea mediului, noțiunile devin mai ușor de înțeles atunci când sunt legate de realitate. În curtea școlii, copiii pot număra pașii dintre doi copaci, pot aduna sau sorta frunze și pietre, pot măsura distanțe sau pot recunoaște forme geometrice în elementele din jur. Astfel, calculele nu mai sunt simple exerciții pe hârtie, ci experiențe concrete, trăite. Explorarea mediului capătă un sens aparte atunci când elevii observă direct plantele, pietrele, insectele sau schimbările din natură. Prin activități simple de explorare, copiii învață să pună întrebări, să observe, să compare și să înțeleagă relațiile dintre viețuitoare și mediul înconjurător, dezvoltându-și în același timp curiozitatea și respectul față de natură.

Și comunicarea în limba română poate fi îmbogățită prin activități outdoor. Natura devine sursă de inspirație pentru descrieri, povești sau discuții libere. Elevii pot descrie un copac, o floare sau un peisaj, pot construi propoziții sau scurte texte pornind de la ceea ce văd și simt, exersând astfel exprimarea orală și scrisă într-un mod firesc și creativ.

La muzică și mișcare, spațiul deschis le permite copiilor să se exprime liber. Sunetele naturii, pașii, bătăile din palme sau mișcările inspirate din lumea vie pot deveni elemente ale unor jocuri ritmice și cântece, contribuind la dezvoltarea coordonării, a simțului ritmic și a stării de bine.

În cadrul orelor de arte vizuale, natura se transformă într-o adevărată galerie de inspirație. Copiii pot crea colaje din frunze sau semințe, pot desena peisaje observate direct sau pot descoperi culorile și formele din jur, dezvoltându-și creativitatea și sensibilitatea artistică.

Prin astfel de activități, învățarea în aer liber devine o experiență completă, care îmbină cunoașterea, jocul și emoția, oferindu-le copiilor bucuria de a învăța în mod natural și autentic.

Exemple de activități outdoor pentru clasele primare

Matematică și Explorarea mediului – „Matematica din jurul nostru prin ochii micului explorator”

Activitate: Elevii lucrează în curtea școlii sau într-un parc și folosesc elemente din natură (pietre, frunze, ghinde, bețe).

Aplicare practică:

- numără obiecte și realizează adunări și scăderi
- sortează obiectele după mărime, formă sau culoare
- măsoară distanțe în pași sau cu rigla (lungimea unei bănci, a unei alei, estimează numărul de scări)
- identifică forme geometrice în mediul înconjurător

Activitate: Elevii observă natura din jurul lor și notează descoperirile.

Aplicare practică:

- identifică plante, copaci, insecte;
- identifică sunetele mașinilor, camioanelor, claxoane;
- observă schimbările de anotimp
- discută despre nevoile viețuitoarelor
- realizează un jurnal de observație (desen sau câteva propoziții)

Comunicare în limba română – „Povestea naturii”

Activitate: Pornind de la ceea ce observă afară, elevii creează texte orale sau scrise.

Aplicare practică:

- descriu un copac, o floare sau un peisaj
- alcătuesc propoziții sau scurte povești inspirate din natură
- îmbogățesc vocabularul cu adjective și verbe de acțiune
- exersează exprimarea orală prin discuții libere

Muzică și mișcare – „Sunete și ritmuri din natură”

Activitate: Copiii explorează sunetele din mediul înconjurător.

Aplicare practică:

- identifică sunete naturale (vânt, frunze, păsări)
- creează ritmuri prin bătăi din palme, pași sau obiecte naturale
- acompaniază cântece cu mișcări inspirate din natură
- exersează coordonarea și simțul ritmic

Arte vizuale – „Culorile naturii”

Activitate: Elevii creează lucrări artistice folosind sau observând elemente naturale.

Aplicare practică:

- realizează colaje din frunze, flori sau semințe
- desenează peisaje observate direct
- identifică și denumesc culori și nuanțe din natură
- discută despre forme și texturi

Realitatea din școala românească

În școala românească, activitățile de tip outdoor sunt încă sporadice și, de cele mai multe ori, depind de inițiativa și creativitatea învățătorului. Deși programa permite desfășurarea unor lecții în aer liber, lipsa unei integrări clare face ca acestea să fie organizate mai degrabă ocazional. Totuși, educația în aer liber nu presupune resurse speciale sau spații sofisticate; chiar și curtea școlii poate deveni un loc de învățare valoros, dacă este privită cu deschidere și imaginație. Astfel, nu vorbim doar despre ceea ce se întâmplă în alte țări, ci despre oportunități reale pe care le putem valorifica chiar și în școlile noastre.

O perspectivă din partea copilului

Pentru copii, o lecție desfășurată afară nu este doar o schimbare de spațiu, ci o mică aventură. Este momentul în care învățarea capătă sens, iar școala devine un loc al descoperirii, al bucuriei și al libertății de a explora lumea din jur.

Rolul cadrului didactic

În centrul acestor activități se află cadrul didactic, cel care poate transforma o lecție obișnuită într-o experiență memorabilă. Nu este nevoie de planuri complicate sau de metode spectaculoase, ci de deschidere, curaj și dorința de a încerca altceva. Prin pași mici, profesorul poate crea contexte de învățare autentice în care copiii să se simtă implicați, curioși și motivați.

Concluzie

Educația în aer liber nu este o alternativă temporară, ci o completare firească a învățării tradiționale. Uneori, este suficient să ieșim din clasă pentru a descoperi că natura poate deveni cel mai bun aliat al educației. Oferindu-le copiilor șansa de a învăța în aer liber, le oferim, de fapt, bucuria de a descoperi lumea cu ochii larg deschiși și cu dorința sinceră de a învăța.

My first day of 8th Grade

by: Hreția Clădălina

The first day of 8th grade was full of mixed emotions. I felt excited because this is our final year in middle school, but also a little nervous about the challenges ahead. Walking into the classroom, I saw familiar faces and heard stories from the summer holiday, which made everything feel warmer and more welcoming.

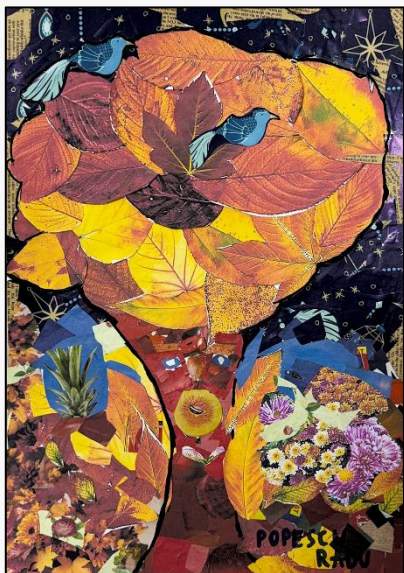
Our teachers talked to us about responsibilities, exams, and future goals, reminding us how important this year is. Even though it will not be easy, I believe it will be a year full of memories, growth, and unforgettable moments. The first day showed us that 8th grade is not just about studying, but also about becoming more confident and mature.

See you soon! ♥

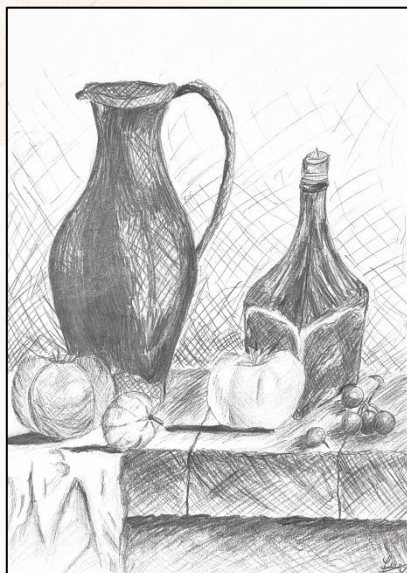
class VIII C.

Prof. coordonator: Nechifor Ana

Gulorile imaginației

Popescu Radu, a VII-a A

Popa Luca Alexandru, a VI-a A

Popa Luca Alexandru, a VI-a A

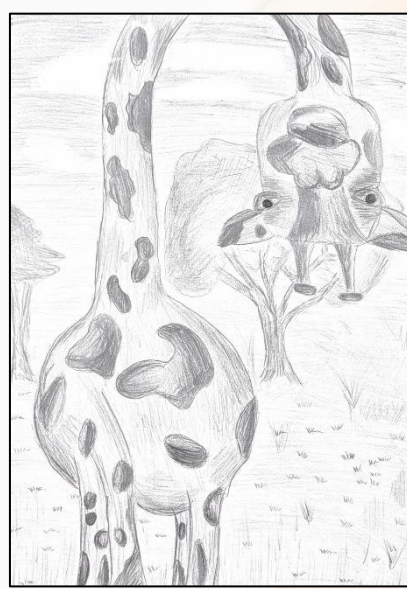
Galeria creativității

Neamțu Maria, clasa a V-a A

Popa Luca Alexandru, a VI-a A

Miron Bianca, clasa a V-a A

Omul care aprinde scânteia unui vis

Sandu Ioana, clasa a VII-a A, Prof. Dumitriu Oana Carmen

Întotdeauna mi-am dorit să fiu actriță, să dau naștere unor personaje interesante, însă niciodată nu am știut dacă sunt capabilă să fac acest lucru. Persoana care mi-a descoperit talentul actoricesc este doamna Silvia Nedelciuc, cunoscută-n clasă drept „doamna de teatru”. Am întâlnit-o prima dată în cadrul cursului de jurnalism pe care-l ținea la Palatul Copiilor. Inițial, părea o persoană mult prea calmă pentru temperamentul meu, dar cu timpul am cunoscut un om dedicat meseriei lui și un om sufletist.

Din punct de vedere fizic, ea se remarcă prin frumusețe și eleganță, având un chip blând de o drăgălășenie accentuată prin ochii mici, negri precum murele și vioi ca ai veverițelor. Chipul ei inspiră respect și uneori severitate prin prezența nasului puțin aplecat în jos, cu ajutorul căruia ne trăgea semnalul în privința mirosirii năzbâtiilor noastre. În ovalul feței albe ca laptele, se armonizează conturul buzelor rozalii care știu să șoptească, să recite sau să strige, astfel încât spectacolul să fie o reușită.

Atunci când intră într-o încăpere, ea se distinge prin silueta ei grațioasă de balerină, încât niciodată nu-ți dai seama ce vârstă are cu adevărat. Frumusețea ei fizică este dublată de frumusețea sufletească deoarece ea este blândă, echilibrată, perseverentă și răbdătoare cu toți elevii. Cu toate acestea, doamna Silvia poate fi și exigentă pentru a ne obișnui cu un standard înalt de lucru. Ea este cea care mi-a descoperit talentul și m-a îndemnat să joc teatru în piesa „Povestea unui om leneș”, având rolul principal. Am lucrat la această piesă în jur de șapte luni, perioadă în care am reușit să mă apropiu mai mult de doamna Silvia și să aflu câte ceva despre tainele actoriei. Am conștientizat pe deplin binele oferit de ea după ce am jucat piesa în fața unei mulțimi care ne-a apreciat munca.

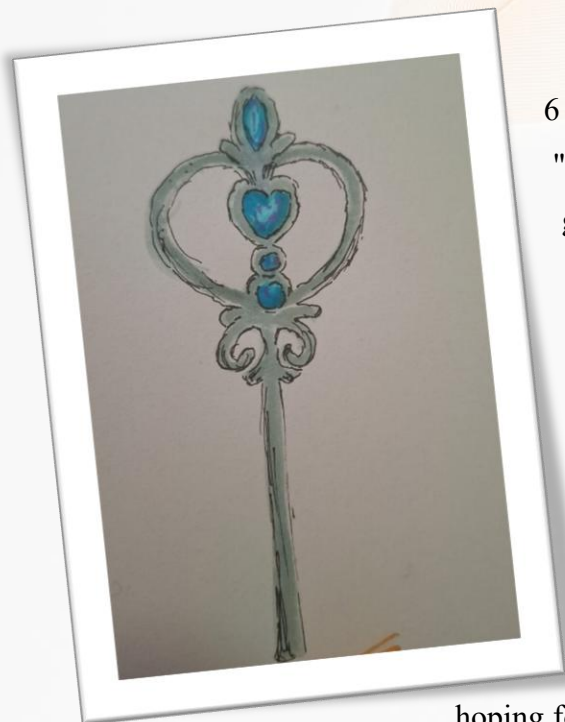
Doamna de teatru este și acum la fel cum am cunoscut-o eu în anul 2023 și va rămâne mereu în inima mea, omul care a știut să aprindă în sufletul meu scânteia visului de a deveni actriță.

Iacob Mădălina-Camelia, a VII-a A

When imagination wins

Nasui Teodora, a V-a A, Prof. Dumitriu Oana Carmen

It was a normal day in my life when I was 5 or 6 years old. First, my cousin and I were playing with "My Little Pony" toys. (We were kids, okay?) Not gonna lie, I was obsessed with "My Little Pony" in those days.

Then my grandma came to us and asked, "Hey girls! Do you want some baguettes from the store?" A little reminder: "wand" in Romanian is called "baghetă", and so is this kind of bread. Well, of course we didn't know that, so we answered, "Yes!" — thinking we would get those princess wand toys. To be honest, I was

hoping for an Elsa wand and maybe even a pair of blue Elsa wings.

After that, my grandma returned home from the store with the baguettes. Together, my cousin and I rushed out of the room to get our so-called "wands."

Finally, when we searched in the bag, we only found bread and other food (of course), but no WANDS!

I asked my grandma where the wands were, and she just pointed to the baguettes. I got a little mad and said, "This isn't a wand! This is bread!"

I still haven't gotten my Elsa wand or any blue Elsa wings with glitter — only the miraculous bread named like a wand in the Romanian language.

Milo and the Moonstone

Buchilă Anastasia, a V-a A, Prof. Dumitriu Oana Carmen

Milo isn't a normal, everyday cat that does normal cat stuff. He's special: he protects the highly valuable moonstone... or used to...

Milo is a black, fluffy cat with blue eyes and a long tail. He's a wizard, but really clumsy (I wonder how he got hired).

On a gloomy day, some EVIL raccoons came and stole the moonstone! The town and Milo were absolutely livid, but Milo thought he could save the day by going after them.

He ran after them and tripped. He got back up and tripped... AGAIN! As they say, the third time's the charm, and he arrived at the raccoons' secret lair. Milo made one fatal mistake: he wasn't paying attention and accidentally grabbed a French baguette instead of his wand. He fought furiously, breaking the robbers' legs and his baguette, but he got the moonstone back.

Milo ran back as fast as he could, almost tripping, but he finally brought the moonstone back to its place.

After that long day, Milo got a well-deserved break by getting fired and having his wizarding license revoked.

P.S.: No raccoons were harmed in the making of this story.

Schimb de scrisori

Prof. Înv. Primar Popa Elena

În fiecare an, odată cu apropierea sărbătorilor de iarnă, „De-a Arhitectura” deschide un schimb special de „scrisori” ilustrate de Crăciun între clasele înrolate în programele sale – o modalitate de a țese prietenii peste distanțe.

Copiii devin povestitori vizuali ai propriilor comunități, prezentând cartierele, orașele sau satele natale prin desene, colaje, machete, fotografii sau alte forme de expresie creativă.

Anul acesta elevii clasei a IV-a A au participat, cu bucurie, pentru a doua oară, la acest schimb special de scrisori. După înscriere ni s-a repartizat o clasă a IV-a din județul Mureș, de fapt... dacă luăm în considerare că este în regim de predare simultan și din ea fac parte și elevi de clasa a II-a, ni s-au repartizat două clase.

Ne-am pus pe treabă și am construit machete de case și le-am colorat fiecare după cum i-a plăcut, apoi am scris scrisori către elevii clasei a IV-a din localitatea Șerbeni, comuna Beica de Jos, județul Mureș. Am căutat pe Google Maps localitatea, am văzut unde este poziționată și ce vecini are, că doar anul acesta am început să studiem geografia și ne place să citim hărți.

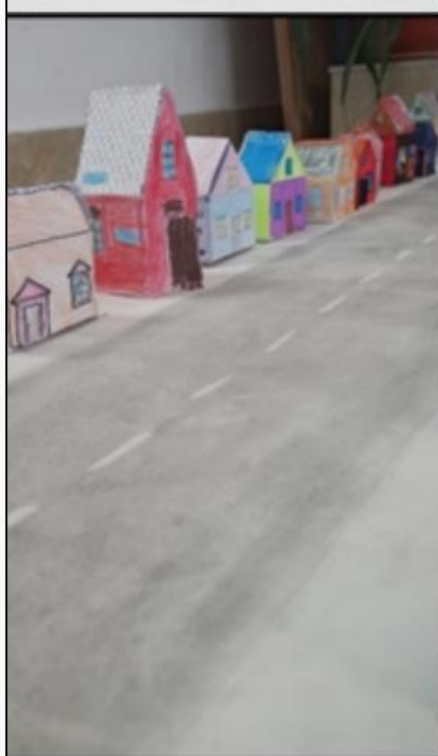
Am realizat o stradă cu case de o parte și de alta și am numit-o strada clasei a IV-a A. Ca și cum toți am locui pe aceeași stradă și am fi vecini. Ce tare ar fi!

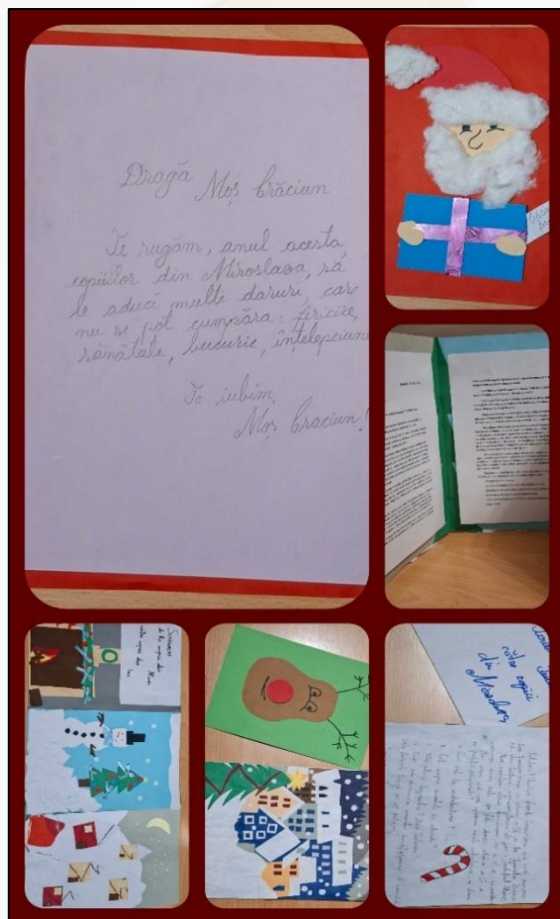
A fost o adevărată muncă de echipă la desenarea străzii unde am întins praf de cărbune, fixându-l pe hârtie prin lustruire cu șervețele, și ne-am murdărit până la urechi, dar a fost distractiv. Apoi cu o radieră am realizat dunga de pe mijloc pentru a crea cele două benzi. A ieșit o șosea în toată regula.

A durat un pic până ne-am hotărât cine cu cine e vecin, dar până la urmă ne-am înțeles și am așezat căsuțele cu drag. Totul arăta ca un târg de Crăciun în miniatură.

Am ambalat frumos căsuțele, șoseaua, scrisorile și le-am expediat spre copiii din Mureș, apoi ne-am pus pe așteptat, căci urma să primim și noi scrisori de la ei.

Așteptarea n-a durat mult și ne-am pomenit copleșiți de scrisori, felicitări, urări. Ne-am bucurat pentru toate darurile primite și știm că a fost o experiență deosebită.

O săptămână „altfel” care unește elevi și profesori – experiențele

Prof. Helman-Simion Alina Irina

Săptămâna Școala Altfel a fost, pentru elevii clasei a VIII-a A, mai mult decât o succesiune de activități. A fost o perioadă în care școala s-a transformat într-un spațiu al bucuriei, al descoperirii și al apropierii dintre oameni. Privind înapoi, îmi dau seama că fiecare zi a adus cu ea nu doar experiențe noi, ci și emoții autentice care ne-au unit ca grup.

Unul dintre cele mai dinamice momente a fost **Cupa de Fotbal „Moș Crăciun” – Ediția a II-a**, o competiție care a adunat laolaltă pasiunea pentru sport, spiritul de echipă și fair-play-ul. Am văzut elevi care s-au susținut reciproc, galerii care au creat o atmosferă plină de energie și bucuria sinceră de a face mișcare împreună. Dincolo de scoruri și clasamente, a contat mai ales lecția despre respect și solidaritate pe care sportul o oferă de fiecare dată.

La fel de apreciată a fost și ieșirea recreativă la **Laser Tag – Galaxy Arena**, unde elevii clasei a VIII-a A au avut ocazia să îmbine distracția cu lucrul în echipă și strategia. Dincolo de adrenalină și entuziasm, această activitate le-a oferit o lecție practică despre cooperare, comunicare și respectarea regulilor, care s-a încheiat cu „**Va urma...**”

O experiență cu totul specială a fost întâlnirea cu doamna **Adina Hulubaș**, cercetător al **Academiei Române – Filiala Iași**, care ne-a purtat într-o adevărată călătorie prin universul tradițiilor de iarnă. Elevii au descoperit semnificațiile sărbătorilor: Ignatul, simbolistica soarelui în folclor, Moș Nicolae, Moș Ajun, Moș Crăciun, obiceiul colindatului, primul brad împodobit și superstițiile specifice acestei perioade. A fost una dintre acele activități în care **școala a devenit punte între generații**, iar cultura s-a transformat într-o poveste vie, spusă cu pasiune și ascultată cu real interes.

Nu putem vorbi despre această săptămână fără a aminti de **Secret Santa** și de momentul de colinde, care au adus magia Crăciunului chiar și în sălile de clasă. Zâmbetele emoționate, surprizele pregătite cu grijă și vocile elevilor care au umplut holurile cu cântece de sărbătoare au creat o atmosferă caldă, de familie. Au fost clipe simple, dar pline de sens, în care am simțit cu toții că școala este mai mult decât un loc de învățare – este un loc unde se construiesc **amintiri și legături**.

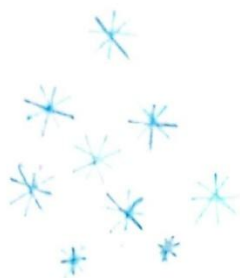
Pe lângă aceste momente deosebite, elevii au participat alături de alți profesori ai clasei și la activități de dezvoltare personală și jocuri de echipă, care le-au oferit ocazia să se cunoască mai bine și să-și consolideze încrederea în sine.

Pentru mine, ca diriginte, Școala Altfel a însemnat bucuria de a-i vedea pe elevii mei în ipostaze diferite: mai relaxați, mai deschiși, mai curioși. A fost o confirmare că educația nu se face doar prin lecții predate la catedră, ci și prin momente trăite împreună, prin emoții împărtășite și prin experiențe care rămân în suflet.

Uneori, cele mai importante lecții nu se notează în catalog, ci se păstrează în inimă.

Crăciunul cu iubire,

Fulgi de nea ușor coboară
Utle mii pe cer apar,
Lângă tine e sărbătoare,
Totul pare mai real.

Bradul cântă cu lumină
Clopote de dor răsună,
De Crăciun cu tine
Voaptea pare o armonie.

Ți se strada strălucită
Ți zâmbesc cu dor curat,
În magia infinită
Țiu că tu ești darul dat.

Ținându-te strâns în brațe
Iubirea înradându-ne,
Pe strada infinită
De zăpadă acoperită.

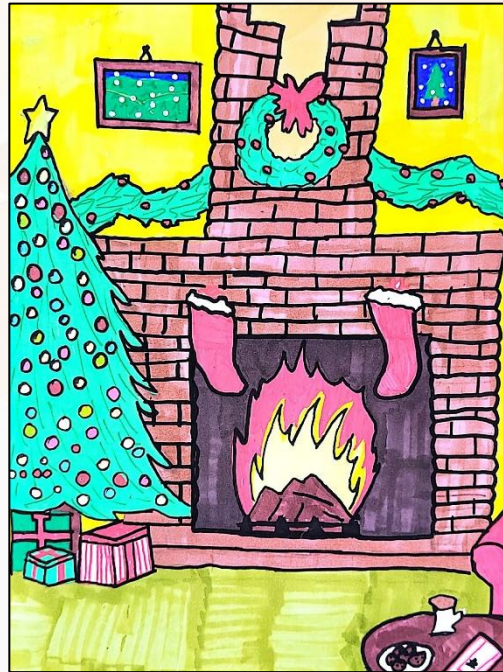
Amintirile cu tine
Sunt ca o cordă scrisă,
Plină de poezie,
Plină de iubire.

Iștan Eduard, clasa a VI-a C, Prof. Nechifor Ana

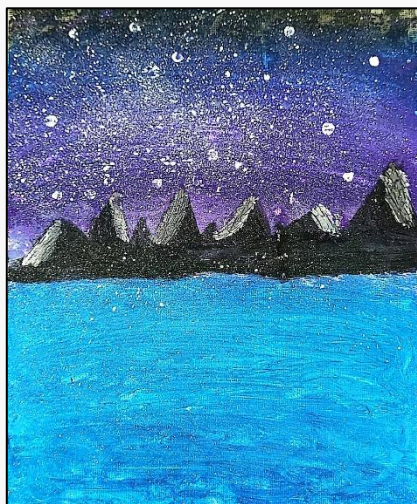
Iarnă de vis

Sandu Ioana, a VII-a A

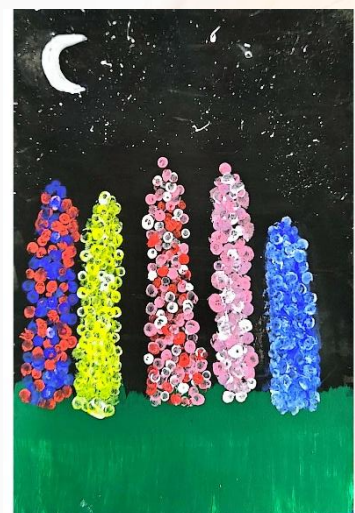
Negru Luca, a V-a B

Bucșă Amalia, a V-a B

Maftei Luca, a V-a B

Andriescu Sarah, a V-a B

Mindfulness – Carpe Diem-ul modern

Prof. Țuțuianu Adrian Mircea

Mindfulness: Super-puterea ta pentru un „Carpe Diem” modern

Uneori, viața de elev poate fi obositoare: teme, teste, griji pentru trecut sau planuri stresante pentru viitor. Ce-ar fi dacă ai putea să-ți instalezi în minte un mic „buton de pauză” și să te simți mai calm și mai concentrat, chiar și în mijlocul haosului?

Aici intervine Mindfulness – o tehnică ce te ajută să fii atent la ceea ce se întâmplă acum, să-ți înțelegi emoțiile și să te bucuri de fiecare moment. Mindfulness este ca o super-putere secretă: te ajută să fii prezent fără să te stresezi, să-ți gestionezi stările și să te concentrezi mai bine la ce ai de făcut.

Gândește-te la Mindfulness ca la o formă modernă de Carpe Diem. Adică, trăiești clipa, dar nu doar „la mișto”, ci cu adevărat, observând tot ce te înconjoară. În loc să alergi după notificările de pe telefon sau să te stresezi că ai uitat tema, Mindfulness te ajută să fii aici și acum.

Cum să fii „Mindful” fără să te plictisești

1. **Fii prezent:** Uită-te la ceea ce faci și simte ceea ce simți, indiferent dacă ești la școală sau acasă.
2. **Acceptă-ți emoțiile:** Furie, nervi sau plictiseală? Nu le ignora și nu le judeca – doar observă-le cum vin și pleacă.
3. **Concentrează-te pe un singur lucru:** Respirația, pașii sau sunetele din jur – orice te poate ajuta să rămâi „ancorat” în prezent.
4. **Nu reacționa instant:** Uneori e mai bine să respiri și să gândești puțin înainte de a răspunde sau de a te enerva.

Mini-exerciții amuzante

- **Respirația „super-eroică”:** Inspiră adânc, expiră încet și imaginează-ți că ești un model de calm absolut.
- **Scanarea corpului:** Încearcă să simți cum se simte corpul tău, de la creștetul capului până la degetele picioarelor.
- **Plimbarea atentă:** Mergi încet și simte fiecare pas – ca și cum ai fi într-un joc video unde fiecare mișcare contează.

- **Observă gândurile:** Imaginează-ți că gândurile tale sunt nori care trec pe cer – le vezi, dar nu te agăți de ele.
- **Exercițiul rapid „5 simțuri”:** Găsește 5 lucruri pe care le vezi, 4 pe care le auzi, 3 pe care le poți atinge, 2 pe care le miroși și 1 pe care îl poți gusta.

Chiar și **3–5 minute pe zi** te pot face să te simți mai liniștit, mai atent și mai fericit. Practicând constant, vei deveni un maestru al clipelor prezente – un adevărat super-erou al *Carpe Diem*-ului modern!

Isac Maria Alessia, a VII-a A

Charles de Gaulle, l'homme qui a sauvé la France

Popescu Radu, VIIe classe

Prof. coordonateur : Deliu Aurora Diana

Tous les gens sur Terre ont un nom. De même, les rues, les marchés, les institutions, les écoles, les musées, les villages, les villes et tout ce qui nous entoure en ont un. Mais combien d'entre nous s'arrêtent, ne serait-ce qu'un instant, pour se demander qui se cache derrière ces noms ?

Toujours pressés, pensifs ou même indifférents, nous passons souvent dans les rues ou devant les bâtiments sans lire leurs noms. Et même si nous les connaissons, nous ignorons souvent l'identité de ceux qui les portaient. Pourtant, ces personnes ont été des personnalités importantes de leur époque et, surtout, à travers les âges, car elles ont contribué à l'évolution de l'humanité. Sans elles, nous ne serions pas ce que nous sommes aujourd'hui.

Un voyageur, qu'il parcoure le monde ou simplement la carte d'une ville, peut facilement remarquer que, dans de nombreux pays, il existe des rues appelées Charles de Gaulle. Parmi ces pays, on trouve le Brésil, le Cambodge, le Canada, la République dominicaine, l'Égypte, l'Allemagne, l'Italie, la Pologne, la Roumanie, la Belgique et bien d'autres encore. Cela montre à quel point ce nom est connu dans le monde entier.

De plus, une simple recherche sur Internet révèle que le plus grand aéroport de France, près de Paris, le porte-avions français (navire amiral de la Marine nationale), des stations de métro, des places ou des boulevards centraux, ainsi que des institutions et des fondations portent le nom de Charles de Gaulle.

Il est donc évident que ce nom évoque une personnalité de renommée mondiale. Cela nous pousse à nous interroger : qui était réellement Charles de Gaulle ?

Charles André Joseph Marie de Gaulle est né le 22 novembre 1890 à Lille, en France. Son père, Henri de Gaulle, professeur d'histoire et de littérature, appartenait à une ancienne famille, tandis que sa mère, Jeanne Maillot, provenait d'un milieu d'entrepreneurs aisés.

Il avait trois frères et une sœur, tous liés au mouvement de Résistance. Charles a fait ses études primaires à l'école chrétienne Saint-Thomas-d'Aquin à Paris, puis au collège

Stanislas. À la suite de la crise politique de 1905, qui a conduit à la séparation de l'Église et de l'État, il a poursuivi ses études en Belgique.

En 1908, il est admis à l'école militaire de Saint-Cyr, dont il sort diplômé en 1912. Il s'engage ensuite dans l'armée et participe à la Première Guerre mondiale. Blessé à plusieurs reprises et fait prisonnier en Allemagne, il tente de s'évader plusieurs fois avant d'être libéré après l'armistice de 1918.

Après la guerre, il participe à la formation de l'armée polonaise, puis enseigne à Saint-Cyr. Il poursuit ensuite une carrière militaire et publie plusieurs ouvrages importants sur la stratégie militaire.

Pendant la Seconde Guerre mondiale, devenu général de brigade, il refuse l'armistice avec l'Allemagne nazie et lance, depuis Londres, l'appel à la Résistance. Il devient ainsi le symbole de la France libre.

Après la Libération, il devient chef du gouvernement provisoire, puis fonde un mouvement politique. En 1958, il revient au pouvoir et devient le premier président de la Ve République en 1959.

Son objectif était de rendre à la France sa puissance et son indépendance. Sous sa présidence, la France devient une puissance nucléaire et affirme son rôle sur la scène internationale. En 1969, après un échec politique, il démissionne et se retire à Colombey-les-Deux-Églises, où il meurt le 9 novembre 1970.

Charles de Gaulle reste une figure majeure de l'histoire de France. Il a joué un rôle essentiel pendant la Seconde Guerre mondiale et a profondément transformé les institutions françaises. Qu'on le veuille ou non, l'histoire fait partie de nous. Les grands hommes ne doivent jamais être oubliés. Grâce à eux, nous existons aujourd'hui. Notre devoir est de transmettre leurs noms et leurs actions aux générations futures, afin qu'elles comprennent le passé et construisent l'avenir.

« On ne fait rien de grand sans de grands hommes, et ceux-ci le sont pour l'avoir voulu. »

— Charles de Gaulle

Bibliographic

<https://www.radioromaniacultural.ro/sectiuni-articole/istorie-filozofie-psihologie/portret-generalul-charles-de-gaulle-cea-mai-importanta-personalitate-a-frantei-moderne-id25540.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_things_named_after_Charles_de_Gaulle

https://ro.wikipedia.org/wiki/Charles_de_Gaulle

<https://www.descopera.ro/istorie/20176775-charles-de-gaulle-omul-care-a-salvat-franta>

<https://istoriiregasiite.wordpress.com/2010/04/13/generalul-de-gaulle-a-murit-franta-e-vaduva/>

<https://ziarullumina.ro/educatie-si-cultura/cultura/cine-a-fost-charles-de-gaulle-15790.html>

https://artsandculture.google.com/story/zAURBH_qvnp3w

<https://historia.ro/sectiune/portret/charles-de-gaulle-generalul-care-a-simtit-mersul-568542.html>

<https://www.gazetademaramures.ro/charles-de-gaulle-presedintele-celei-de-a-cincea-republici-franceze-6911#:~:text=CHARLES%20DE%20GAULLE%2C%20presedintele%20celei%20de%2Da%20cincea%20republici%20franceze.&text=Un%20an%20mai%20tarziu%2C%20de%20Gaulle%20a%20facut%20un%20pas%20decisiv:%20a%20oferit%20Algeriei>

<https://citatul.ro/autori/citate-Charles-de-Gaulle/pagina/5/>

Ilustrație: <https://www.elysee.fr/en/charles-de-gaulle>

Charles de Gaulle, omul care a salvat Franța

Popescu Radu, clasa a VII a A

Profesor Deliu Aurora Diana

„Nimic măreț nu va fi obținut fără oameni măreți, iar oamenii sunt măreți doar dacă sunt determinați să fie astfel.” - Charles de Gaulle

Toți oamenii de pe Pământ au un nume. La fel și străzile, piețele, instituțiile, școlile, muzeele, satele, orașele și tot ce ne înconjoară. Oare câți dintre noi se opresc măcar pentru o clipă să se întrebe pe cine reprezintă aceste nume? Mereu grăbiți, îngândurați, chiar indiferenți trecem nepăsători pe străzi sau pe lângă clădiri fără a le citi numele sau dacă știm numele nu cunoaștem nimic despre cei care le-au purtat și care cu siguranță au reprezentat niște personalități în timpurile sale, dar mai ales peste epoci pentru că au contribuit cu ceva anume în evoluția omenirii și fără de care noi nu am fi ceea ce suntem în prezent, poate chiar nici nu am fi existat.

Un călător prin lume sau chiar un călător pe harta unui oraș de pe Pământ, ar putea observa cu ușurință că în foarte multe țări există străzi care se numesc Charles de Gaulle. Printre aceste țări se numără : Brazilia (America de Sud) , Cambodgia (Asia), Canada, Republica Dominicană (America de Nord), Egipt, Germania, Italia, Polonia, România, Belgia (Europa) și alte țări mai mari sau mai mici. Putem vedea cu ușurință cat de cunoscut este acest nume în întreaga lume, pe toate continentele. De asemenea la o primă căutare pe internet vedem că s-a denumit cel mai mare aeroport din Franța din apropierea Parisului, portavionul francez (Nava amiral a Marinei Militare Franceze (**R91**)), stații de metrou (Franța), piețe centrale sau bulevarde (Paris, București), Instituții și Fundații (Create pentru a păstra memoria sa și a promova moștenirea sa politică) cu numele lui Charles de Gaulle.

Este clar pentru toți că acest nume reprezintă o personalitatea la nivel mondial, deși țara sa natala și de suflet, pentru care a luptat întreaga viață, Franța, se află în Europa. Toată această celebritate nu poate decât să ne facă să devenim curioși și să ne întrebăm cine a fost în realitate Charles de Gaulle.

Charles André Joseph Marie de Gaulle, s-a născut la 22 noiembrie 1890, orașul Lille din Franța. Tatăl său, Henry, profesor de istorie și literatură, provine dintr-o lungă descendență aristocrată din Normandia și Burgundia, în timp ce mama sa, Jeanne Maillot, dintr-o generație de antreprenori destul de bogați din regiunea Flamandă.

El a avut trei frați și o soră, toți cu o strânsă legătură cu Mișcarea de Rezistență antigermană. Charles parcurge studiile primare la școala comunității creștine Thomas-d'Aquin din Paris, apoi studiază la Colegiul privat catolic Stanislas din Paris. În urma crizei politice franceze (1905), care a determinat separarea Bisericii de Stat, Charles de Gaulle continuă studiile în Belgia, fiind astfel în primul său exil.

În anul 1908 este admis la Școala militară de elită din Saint-Cyr, pe care a absolvit-o pe locul 13 din 121 de elevi, în 1912. În același an se încorporează în armată, fiind repartizat în batalionul de infanterie de la Arras.

În timpul Primului Război Mondial, locotenentul de Gaulle s-a alăturat armatelor din nord-estul Franței. Rănit de trei ori, dat dispărut și apoi capturat ca prizonier de război în Germania, a fost în cele din urmă eliberat în urma Armistițiului din 11 noiembrie 1918, după ce a încercat să evadeze de cinci ori.

În următorii trei ani, Gaulle este trimis în Polonia, unde participă la formarea noii armate poloneze. În anul 1921, căpitanul Gaulle începe să predea lecții despre arta militară la Școala Militară din Saint-Cyr, iar în 1922 este admis la Școala Superioară de Război. În anul 1925, este transferat la Statul-Major al Mareșalului Pétain, iar doi ani mai târziu este numit comandant al batalionului al 19-lea de țintași – pedestri la Treves.

În anul 1929, Gaulle este transferat în Liban, la Beirut, unde locuiește timp de 2 ani alături de familia sa. În 1931, el își începe activitatea în cadrul secretariatului general de Apărare Națională din Paris și publică mai multe volume, între care „Ascuțișul Sabiei” (1932), „Înarmarea ca profesie” (1934) sau „Franța și înarmarea ei” (1938).

În exteriorul țării, concepțiile strategice ale lui de Gaulle stârnesc admirație, ajungând model de inspirație pentru generalul Guderian, creatorul celei mai mari forțe mecanizate germane și mondiale a vremii.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Charles de Gaulle a obținut rangul de general de brigadă, pe care l-a păstrat toată viața, refuzând orice altă avansare. În calitate de cel mai vârstnic înalt ofițer al Armatei franceze, a refuzat să recunoască armistițiul cu Germania nazistă din 1940, chiar dacă Hitler cucerise o mare parte din Hexagon și formase guvernul de la Vichy al mareșalului Pétain.

Charles de Gaulle a devenit primul ministru al guvernului provizoriu de după război, însă a demisionat în 1946, iar un an mai târziu a creat propriul său partid – Adunarea Poporului Francez.

În 1958, devine din nou prim ministru, se remarcă prin realizarea unei noi Constituții, iar în 1959 devine primul președinte al celei de-a Cincea Republici Franceze.

Țelul său pe care a reușit să îl îndeplinească a fost să transforme Franța într-o mare putere mondială, în anul 1960 aceasta fiind a patra putere nucleară din lume.

În anul 1965, de Gaulle a fost reales președinte, iar pe 4 martie 1966, generalul i-a comunicat președintelui american Johnson decizia sa de a retrage forțele franceze din sistemul de apărare integrată al NATO. Un alt moment epocal s-a produs la 1 septembrie 1967, la Phnom Penh, unde, în fața a 200.000 de cambodgieni, Gaulle a denunțat intervenția militară în Vietnam.

Totodată, relațiile sale prietenești cu cancelarul Adenauer au înlesnit apropierea dintre Franța și Germania.

Ca om de stat, Gaulle și-a dus luptele politice ca o campanie militară, folosind toate dispozitivele pe care le învățase pentru a transforma poziția de slăbiciune a Franței de după război într-una de forță și pentru a depăși opoziția față de planurile sale.

În urma unui eșec politic, Gaulle a demisionat din funcția de președinte în 1969 și s-a retras la Colombey-les-deux-Églises pentru a-și termina memoriile. Aici a murit la 9 noiembrie 1970. Funeraliile sale au fost discrete. Gaulle și-a exprimat dorința într-un testament că „La funeraliile mele, nici președinți, nici miniștri!” și cu toate acestea la ceremonia organizată la Catedrala Notre-Dame din Paris au participat nu mai puțin de 63 de șefi de stat, inclusiv din URSS, care i-au adus un ultim omagiu, un semn al aprecierii de care s-a bucurat în întreaga lume.

Cuvinte rostite de Georges Pompidou, succesorul lui Gaulle la președinție, „*Generalul De Gaulle a murit. Franța e văduvă!*” în discursul din 10 noiembrie 1970, a doua zi după moartea marelui General ne face să înțelegem încă o dată, cât de important a fost rolului jucat de către Gaulle în istoria Franței.

Într-un articol, Dan Stanca afirmă că fără înțelepciunea lui Gaulle comunismul ar fi izbândit în Hexagon și că el a fost „un om de veghe”, deoarece a stat mereu atent la cele două puteri Rusia și America.

Foccart ne spune că generalul de Gaulle simțea mersul istoriei. Poziționarea față de realitățile epocii sale, îi conferă o aură de vizionar: a anticipat decolonizarea Africii și și

independența Algeriei, transformată în colonie încă de la 1830, era privită ca o prelungire a teritoriului metropolitan.

În concluzie Charles de Gaulle a fost un lider militar și politic francez crucial, cunoscut pentru organizarea Rezistenței franceze din exil la Londra în Al Doilea Război Mondial. Ca prim președinte al celei de-a V-a Republici (1959-1969), el a reformat Constituția, a întărit puterea președintelui, a oferit independență Algeriei în 1962, punând capăt unui conflict colonial major și a consolidat suveranitatea și rolul internațional al Franței. Sistemul pe care l-a creat este și astăzi prezent în Franța.

Fie că vrem sau nu, istoria face parte din noi, iar eroii nu trebuie uitați niciodată. Datorită lor au existat strămoșii noștri și acum existăm noi. Datoria noastră este să le facem cunoscut numele și faptele și generațiilor viitoare, care ar trebui să le înțeleagă rolul și să respecte trecutul fără de care nu se poate vorbi de viitor.

<https://leadadmin.org/articlesarchive/lead>

Școala Copilăriei – vocea bucuriei

Prof. Înv. Primar Grăunte Ana

În acest an școlar, în cadrul Școlii Gimnaziale „Colonel Constantin Langa”, a prins viață un proiect de suflet: corul claselor I, intitulat „Școala Copilăriei”. Inițiativa aparține doamnelor învățătoare Ana Grăunte și Lavinia Mihaela Tălmăcel, care și-au dorit să ofere elevilor un spațiu în care să-și exprime emoțiile, creativitatea și bucuria prin muzică.

Deși este un proiect recent, „Școala Copilăriei” a reușit deja să se facă remarcant prin participarea la diverse evenimente importante din comunitate. Elevii au adus spiritul sărbătorilor mai aproape de oameni în cadrul Târgului de Crăciun organizat de Primăria Miroslava, au vestit bucuria Nașterii prin colinde interpretate la Primărie și au oferit momente emoționante în cadrul unei activități dedicate zilei de 8 Martie.

Fiecare apariție a micilor coriști a fost întâmpinată cu căldură și apreciere, iar entuziasmul lor a demonstrat că pasiunea pentru muzică se cultivă încă de la cele mai fragede vârste. Elevii implicați în acest proiect sunt nu doar foarte talentați, ci și dedicați, dornici să învețe și să evolueze de la o repetiție la alta.

„**Ecoul Copilăriei**” este mai mult decât un simplu cor – este o experiență care contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor, încurajând munca în echipă, încrederea în sine și sensibilitatea artistică.

Proiectul se află în continuă dezvoltare, iar planurile de viitor includ noi participări la evenimente și activități care să pună în valoare talentul elevilor. Cu fiecare cântec interpretat, corul duce mai departe un mesaj simplu, dar profund: bucuria copilăriei merită să fie auzită.

Suntem convinși că „**Ecoul Copilăriei**” va continua să răsună tot mai puternic, devenind un simbol al implicării, pasiunii și frumuseții din comunitatea noastră școlară.

Parteneriatul esențial: relația părinte – cadru didactic – logoped în dezvoltarea copilului

Prof. logoped Vieru Andreea

În contextul educației moderne, dezvoltarea armonioasă a copilului nu mai poate fi privită ca responsabilitatea unei singure persoane sau instituții. Din ce în ce mai mult, succesul școlar și personal al copilului depinde de colaborarea eficientă dintre trei piloni fundamentali: familia, școala și specialiștii din domeniul intervenției, în special logopedul. Relația părinte–cadru didactic–logoped devine astfel un factor esențial în sprijinirea dezvoltării limbajului, a comunicării și a integrării sociale a copilului.

Fiecare partener are un rol esențial în această triadă educațională:

Părintele este primul educator al copilului și cel care oferă mediul afectiv și lingvistic de bază. Observațiile sale sunt valoroase, deoarece reflectă comportamentul copilului în mediul natural, de zi cu zi. Implicarea activă a părintelui în procesul de intervenție logopedică contribuie semnificativ la eficiența acesteia.

Cadrul didactic are un rol central în identificarea timpurie a dificultăților de comunicare și în adaptarea strategiilor educaționale la nevoile copilului. Fiind în contact

direct cu copilul într-un mediu structurat, profesorul poate observa dificultăți de pronunție, exprimare sau înțelegere și poate semnaliza necesitatea unei evaluări de specialitate.

Logopedul este specialistul care evaluează, diagnostichează și intervine în tulburările de limbaj și comunicare. El elaborează planuri de intervenție personalizate și oferă recomandări atât părinților, cât și cadrelor didactice pentru a sprijini dezvoltarea copilului în mod coerent.

Colaborarea dintre cei trei actori nu este doar benefică, ci necesară. Lipsa comunicării poate duce la intervenții fragmentate, contradictorii sau ineficiente. În schimb, un parteneriat bine construit asigură:

- coerență în intervenție* – copilul primește mesaje și strategii unitare în toate mediile (acasă, școală, cabinet logopedic);
- monitorizare eficientă a progresului* – schimbul constant de informații permite ajustarea rapidă a intervenției;
- sprijin emoțional pentru copil* – acesta simte susținere și siguranță, ceea ce crește motivația și încrederea;
- implicare activă a familiei* – părintele devine parte din proces, nu doar observator.

Pentru ca această relație să funcționeze optim, sunt necesare câteva principii de bază:

1. Comunicare deschisă și constantă – întâlniri periodice, feedback constructiv și disponibilitate pentru dialog;
2. Respect reciproc – fiecare partener își aduce contribuția specifică, iar expertiza fiecăruia trebuie valorizată;
3. Obiective comune – stabilirea unor scopuri clare și realiste pentru copil;
4. Adaptabilitate – intervenția trebuie ajustată în funcție de progresul și nevoile copilului;
5. Confidențialitate și etică profesională – informațiile despre copil trebuie tratate cu responsabilitate.

În practică, pot apărea dificultăți precum lipsa timpului, diferențe de opinie sau comunicare deficitară. Acestea pot fi depășite prin organizarea de întâlniri planificate, utilizarea unor instrumente de comunicare (caiet de corespondență, email), prin formarea continuă a cadrelor didactice și informarea părinților și promovarea unei culturi a colaborării în instituțiile educaționale.

Relația părinte–cadru didactic–logoped reprezintă un parteneriat esențial pentru dezvoltarea copilului, mai ales în cazul celor cu dificultăți de limbaj și comunicare. Doar prin colaborare, înțelegere și implicare comună se poate asigura un parcurs educațional coerent și eficient. Copilul nu este responsabilitatea unei singure persoane, ci rezultatul unei rețele de sprijin care funcționează în armonie.

Bibliografie :

1. Anca, M. (2007). Logopedie. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
2. Vrășmaș, E. (2012). Intervenția timpurie în dezvoltarea copilului. București: Editura Aramis.
3. Stan, L. (coord.) (2016). Pedagogia preșcolară și a școlarității mici. Iași: Polirom.

Un început plin de entuziasm

Prof. Înv. Primar Tălmăcel Lavinia

În luna ianuarie a acestui an școlar a luat naștere grupul de chitară al claselor I, o inițiativă menită să îi apropie pe cei mici de lumea muzicii și de bucuria de a cânta la un instrument. Deși suntem abia la început de drum, copiii au făcut deja pași mici, dar foarte concreți în învățarea acestui instrument.

Chitara este unul dintre cele mai îndrăgite instrumente muzicale din lume. Sunetul ei versatil o face potrivită pentru multe stiluri muzicale, de la muzică clasică și folk până la pop sau rock. În același timp, chitara este și un instrument care cere răbdare, exercițiu și perseverență. Învățarea pozițiilor de bază, coordonarea dintre mâini și formarea acordurilor sunt provocări reale, mai ales pentru copiii mici.

Cu toate acestea, elevii claselor I au demonstrat entuziasm și curiozitate. În doar câteva săptămâni de lucru, ei au început să se familiarizeze cu instrumentul, să învețe denumirea

corzilor și poziția corectă a mâinilor. Mai mult decât atât, reușesc deja să schimbe câteva acorduri, un pas important pentru orice începător.

Fiecare întâlnire a grupului de chitară este o ocazie de a descoperi sunete noi, de a exersa răbdarea și de a lucra împreună. Dincolo de partea tehnică, muzica îi ajută pe copii să își dezvolte atenția, coordonarea și încrederea în propriile forțe. Atmosfera este una plină de energie, iar bucuria de a cânta împreună se simte la fiecare exercițiu reușit. Drumul în învățarea unui instrument muzical este unul lung, dar fiecare acord corect și fiecare progres reprezintă o mică victorie. Pentru elevii noștri, aceste începuturi sunt promițătoare, iar entuziasmul lor ne arată că muzica își găsește locul firesc în activitățile lor.

Odată cu trecerea timpului și prin exercițiu constant, elevii vor continua să progreseze și să descopere tot mai mult din frumusețea acestui instrument.

Ritm și muzică

Prof. Înv. Primar Apostol Marilena Irina

Pentru copii, muzica este o experiență interesantă, plăcută și necesară dezvoltării lor armonioase. Ea îi ajută să devină mai creativi și mai receptivi. Cu ajutorul instrumentelor muzicale special create pentru ei, copiii descoperă sunete și ritmuri noi, dezvoltându-și aptitudinile muzicale și senzoriale.

Elevii clasei a II-a C adoră instrumentele muzicale de percuție și le folosesc cu plăcere și interes în cadrul orelor de muzică. Astfel, clopoștii muzicali, tamburinele, bilele și bețele muzicale sunt utilizate cu succes la fiecare lecție.

Folosirea acestor instrumente este o modalitate excelentă de a învăța despre ritm, de a perfecționa abilitățile motorii fine și de a experimenta, pur și simplu, bucuria muzicii.

Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava

Instrumentele preferate de elevii mei sunt clopoștii muzicali, care aduc în clasă o adevărată magie și transformă fiecare oră de muzică într-o activitate plină de voie bună. Partiturile colorate de pe ecran îi ajută pe copii să interpreteze melodii chiar și fără să cunoască încă notele muzicale.

Bețele muzicale îi ajută să învețe durata notelor și să respecte pauzele muzicale, care pot fi uneori greu de înțeles la această vârstă. Bilele muzicale îi învață să mențină ritmul și să se sincronizeze unii cu alții.

Instrumentele de percuție sunt întotdeauna binevenite la orele noastre. Putem spune că ele reprezintă „coloana vertebrală” sau „bătăile inimii” orei de muzică și mișcare. Le recomandăm tuturor celor care doresc să transforme orele de muzică în momente pline de veselie, energie și zâmbete.

Iriciuc Amelia, clasa a VIII-a A

Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” Miroslava

